ΣΧΟΛΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
1ΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΓ.Ι.ΡΕΝΤΗ
«Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης»

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Για να τιμήσουμε τα ΚΑΛΑ ΒΙΒΛΙΑ και να προωθήσουμε τη **ΦΙΛΑΝΑΓΝΩΣΙΑ** προσκαλέσαμε την Πέμπτη 7-5-09 την εκλεκτή και διακεκριμένη συγγραφέα **κ. ΕΛΕΝΗ ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ,** που ενθουσίασε τα μέλη της ΛΕΣΧΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ «Το **Έναυσμα».**

Ένας γλυκύτατος άνθρωπος, χαμηλών τόνων, απλή, με λιτό ντύσιμο, προσηνής, καταδεκτική, με ευδιάκριτο σεβασμό στους μικρότερους, ένα καλό αυτί για τον ομιλούντα, πολύ φιλική με τα παιδιά, ένας χείμαρρος ιδεολογικός.

Ξεκινήσαμε με καλωσορίσματα και βιογραφικές πληροφορίες. Η καταγωγή από το Αγγελόκαστρο Αιτωλοακαρνανίας, παντρεμένη, με δύο μεγάλα παιδιά, εργαζόμενη. Μικρή της άρεσε πολύ να ακούει τις αφηγήσεις- παραμύθια της γιαγιάς της, φοβόταν το σκοτάδι μέχρι που ανακάλυψε τις πυγολαμπίδες, παρατηρούσε λεπτομέρειες, που οι άλλοι δεν διέκριναν, δεν έπαιζε πολύ, έγραφε στα περιθώρια των βιβλίων ό,τι την πονούσε από τους πολύ αυστηρούς δασκάλους της εποχής. Ιδιαίτερα εντυπωσίασε το γεγονός ότι στην ανησυχία των δικών της, γιατί το παιδί δεν παίζει, όπως όλα στην τρυφερή ηλικία με παραδοσιακά παιχνίδια, εκείνη έδωσε τη δική της πινελιά. Την ενθουσίαζε ένα δύσκολο παιχνίδι, «**ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ**».

Ήλθε σε επαφή με τους μεγάλους συγγραφείς αρχικά μέσα από τα κλασσικά εικονογραφημένα. Την καθόρισαν, όμως, οι μεγάλοι Έλληνες συγγραφείς, «μου έμαθαν τη γλώσσα» τόνιζε συνεχώς, «που έχει μουσική». «Τα γράμματα μιλάνε, έπαιζα και παίζω μαζί τους». Από τους αγαπημένους της ο Βιζυηνός και ο Παπαδιαμάντης.

Στη συνέχεια μας εκμυστηρεύτηκε την έμπνευσή της για μερικά από τα 18 βιβλία-πνευματικά παιδιά της. Το πρώτο της «Γελωτοποιός για κλάματα», παραμύθι, το έγραψε στα 21 της χρόνια, ούσα φοιτήτρια και μαμά. Καλός της φίλος επέμενε για την έκδοσή του, που τελικά έγινε από τη Σύγχρονη εποχή. Από τότε σκέφτηκε καλά ότι από τους δυο δρόμους, που ανοίγονταν μπροστά της, των χρημάτων ή της δημιουργίας, θα επέλεγε συνειδητά το δεύτερο. Μέχρι στιγμής έχει «γεννήσει 18 πνευματικά παιδιά». Φέτος τιμήθηκε και από το περιοδικό «Διαβάζω» για το τελευταίο της με τίτλο «Το Σύνθημα».

Δυνατές επιθυμίες της είναι τα παιδιά να διαβάζουν καλά βιβλία, να συνηθίσουν να εκφράζονται σε δημόσιο χώρο, μπροστά σε κοινό, να αντιστέκονται και να ανατρέπουν με δημιουργικό τρόπο κάθε άσχημο.

Γράφει με μολύβι, συχνά δεν είναι ικανοποιημένη με το αποτέλεσμα, ξαναγράφει από την αρχή τα έργα της, αφαιρεί τα άχρηστα. «**Η έμπνευση είναι της στιγμής, το βιβλίο θέλει χρόνο και δουλειά, όπως τα παιδιά».**

Για να προσανατολίσουμε τους μαθητές προς τους ευγενείς στόχους ζωής μέσα από το δρόμο της ανάγνωσης των καλών βιβλίων, συμβούλεψε να κάνουμε ανάλυση και κουβέντα σε κάθε βιβλίο, ώστε να συνηθίσουν τα παιδιά να εκφράζονται σε δημόσιο χώρο, μπροστά σε κοινό. Να γράφουν και να ξαναγράφουν την κριτική τους για το βιβλίο παίζοντας με τις λέξεις και τις σκέψεις. Να ψάχνουμε τα μυστικά του και να καλούμε τους συγγραφείς τους. Σκοπός πολλών συγγραφέων είναι να σκεφτούν οι αναγνώστες τι δεν κάνουν καλά στη ζωή τους. Υποσχέθηκε ότι από την καινούργια σχολική χρονιά θα συνεχίσουμε τη συνεργασία μαζί της και με άλλους εργάτες του πνεύματος.

Στη συνάντηση παρεκκλίναμε από το σχέδιο παρουσίασης που σκηνοθετήσαμε και αξιοποιήσαμε όσα σημεία του βοηθούσαν περισσότερο , γιατί προσαρμοστήκαμε στην αύρα της συγγραφέως και στη δυναμική της ανθρώπινης επαφής της με τα παιδιά.

Τα μέλη της ομάδας μας ανταποκρίθηκαν ικανοποιητικά. Παρακολούθησαν με κατάνυξη τη συγγραφέα-χείμαρρο, αλλά «τα σκασμένα» κατάπιαν τη γλώσσα τους στην αρχή. Λίγες οι ερωτήσεις τους, κυρίως γιατί δεν είχαν ξανά παρόμοια εμπειρία και κάποια δεν είχαν ολοκληρώσει τα βιβλία της. Στις δικές μας συναντήσεις ξέρουν μόνο να είναι διαβολάκια για φασαρία με την πρώτη ευκαιρία. Δικαιολογείται και αυτό. Δεν είναι οι καλύτεροι μαθητές. Το πείραμα της 3ης χρονιάς της Λέσχης μας για αμιγή σύνθεση με παιδιά της Α΄Γυμνασίου, με νοοτροπία βαθμίδας δημοτικού στη συμπεριφορά, έδωσε αποτελέσματα για περαιτέρω ανάλυση. Ο δικός μας στόχος είναι να τα εμπνεύσουμε να αγαπήσουν το καλό βιβλίο για τη ζωή τους.

Την αποχαιρετήσαμε με λουλούδια, με μικροδημιουργίες των παιδιών και της ΣΒ και τέλος με μια προσευχή σε φωναχτή ανάγνωση, να μη φοβάται και να προχωράει το καλό.

Η υπεύθυνη Β/κης

Δέσποινα Καρέτσου, ΠΕ2